

وزیر اطلاعات درخصوص حوادث مدارس کشور بیانیه تبیینی را منتشر کرد

که به شرح زیر است:

در پی حوادث و اغتشاشات پاییز گذشته، گزارش‌هایی از بدحالی دانش‌آموزان در برخی مدارس کشور واصل شد و به‌تدریج روندی صعودی به خود گرفت. موضوع قابل تأمل از آغاز اتفاقات این بود که نسبتی معکوس بین فروکش نمودن تدریجی اغتشاشات موصوف و بالا گرفتن شتابان رویدادهای منجر به اعلام بدحالی دانش‌آموزان وجود داشت. این موضوع، به‌ویژه با عنایت به جامعه‌ی هدف (نوجوانان و کودکان معصوم)، از همان ابتدا توجه خاص ریاست محترم جمهوری را جلب کرد و بلافاصله دستورات مؤکدی به وزارت‌خانه‌های کشور، اطلاعات، بهداشت و درمان و آموزش و پرورش صادر کردند. پی‌گیری‌ها تحت مدیریت وزیر محترم کشور آغاز شد. وزارت اطلاعات نیز با تمرکز فزاینده بر موضوع، بدون اعلام عمومی (که موجب نگرانی جامعه یا هوشیاری عوامل احتمالی اتفاقات شود) همه‌ی توان اطلاعاتی، امنیتی، فنی، عملیاتی و آزمایشگاهی خود را برای کشف علل و عوامل، بسیج نمود. مشابه همین توجه و تمرکز از سوی سایر دستگاه‌های امنیتی، اطلاعاتی و انتظامی کشور اعمال شد.

در بدو مأموریت، چهار مجهول پیش روی افسران اطلاعاتی این وزارت‌خانه قرار گرفت: چپستی موادی که موجب بدحالی دانش‌آموزان شده‌اند؛ عوامل انسانی یا فنی اقدامات؛ شبکه‌ای که توانایی اقدام در گستره‌ای وسیع را دارا باشد؛ در غیر موارد ذکر شده، چه علل و عوامل دیگری موجب رویدادهای مورد بحث شده‌اند؟

به‌این ترتیب یکی از حساس‌ترین و دشوارترین مأموریت‌های سال گذشته‌ی سربازان گمنام امام زمان(عج) آغاز شد. اینک با جمع‌آوری اطلاعات موثق و مصادیق فراوان از گسترده‌ترین عملیات رصد و پایش اطلاعاتی - امنیتی کشور و با مطالعات علمی و تجزیه و تحلیل و ترکیب داده‌ها، نتیجه‌ی نهایی مجموعه‌ی تحقیقات را به استحضار مَلت شریف ایران می‌رساند:

۱- اولین گزارش اعلام مسمومیت در تاریخ ۱۵ آبان ماه ۱۴۰۱ از شهرستان نور استان مازندران به ثبت رسیده است. پس از آن و در تاریخ ۹ آذرماه ۱۴۰۱، گزارشی مشابه از یکی از هنرستان‌های دخترانه‌ی استان قم داده شد و متعاقب آن، گزارشاتی غالباً همانند در ماه‌های آذر، بهمن و اسفند به ثبت می‌رسند. از اوایل اسفند ماه، موضوع به سایر استان‌ها تسّری می‌یابد و گزارشاتی مشابه از استان‌های دیگر واصل می‌شود. این گزارش‌ها تا هشتم اسفند ماه ۱۴۰۱ رشدی با آهنگ ملایم و گاهی با رشد منفی همراه بود. اما از هشتم اسفند، با رشدی فزاینده مواجه می‌شود و نهایتاً در چهاردهم اسفند به اوج خود می‌رسد.

در تاریخ پانزدهم اسفند، رهبر حکیم انقلاب اسلامی (مدظله‌العالی) موضعی آشکار، صریح و قاطع در قبال موضوع اتخاذ فرمودند. [۱] بیانات معظم‌له، از سویی تمرکز پیش از پیش دست‌ها بر موضوع را در پی دست‌ها و از سوی دیگر موجب حضور آشکارتر نیروهای حافظ امنیت در پیرامون محیطهای آموزشی شد. طبیعی بود که همزمان شدن این عوامل با پایان اسفند ماه و تعطیلی مدارس، برای مدتی غائله را خاموش نماید. پس از بازگشایی مدارس در سال ۱۴۰۲، به طور جسته و گریخته گزارش‌هایی از ادعای مسمومیت منتشر شدند که البته محدود و کم‌رقم‌تر از پیش بودند. ۲- در مقطعی که ادعاهای بدحالی روند صعودی داشتند و به موازات افزایش این قبیل گزارشات، ورود دستگاه‌های مختلف ذی‌ربط به موضوع نیز افزایش و تمرکز بر ایجاد آن عمق بیشتری می‌یافت. به‌تدریج بررسی و چاره اندیشی برای وقایع اعلام شده از دستگاه‌های مرتبط منطقی‌به به شورای تأمین شهر و شهرستان و استان؛ و در مرحله‌ی بعدی به شورای امنیت کشور و نهایتاً به شورای عالی امنیت ملی کشور کشیده شد. در تمام آن مقطع گزارش اقدامات، بررسی‌ها و یافته‌ها علاوه بر شوراها، پیش‌گفته، به استحضار مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) و ریاست محترم جمهوری و دیگر سران قوا می‌رسید و دستورات آن مقامات مبتنی بر اولویت دادن به موضوع و گسترش و تعمیم اقدامات پیشگیرانه از اجرا گذاشته می‌شد.

۳- نوع رصد و پایش‌های اعمال شده از نخستین روزها، بسیار متنوع و فراگیر بود و با گذشت زمان، با گسترش اقدامات در سطح، واکاوی هر چه بیشتر در عمق، پایش دقیق‌تر پشت صحنه‌ها، هم‌افزایی دستگاه‌ها و تقسیم کار و اقدامات مشترک و ترکیبی فزاینده، همراه می‌شد. روش‌ها و ابزار اطلاعاتی، امنیتی، فنی، انتظامی و آزمایشگاهی متعدد، متنوع و گوناگون به کار گرفته شدند. علاوه بر بررسی‌های معطوف به صحنه‌ها و نمونه‌ها، به‌طور همزمان با تحت نظرداشتن کانون‌ها و سوژه‌های مظنون، و گستردن تورهایی منعقد امنیتی و پایش‌های متنوع فنی، تصویری و جمع‌آوری‌های تخصصی اطلاعاتی از محیطهای هدف، هرگونه احتمال هر چند کوچک و ناچیز مورد رصد قرار می‌گرفت. در مورد نمونه‌ها، همزمان با بررسی نمونه‌ی مواد مشکئوفه از آزمایشگاه‌های معتبر کشور و وزارت بهداشت و درمان، همان نمونه‌ها در آزمایشگاه‌های ویژه وزارت‌خانه‌های اطلاعات و دفاع و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی نیز مورد واکاوی قرار می‌گرفتند.

۴- علل و عوامل کشف شده در ایجاد یا احساس بدحالی در آموزشگاه‌ها:

درپی عملیات همه جانبه‌ی فوق‌الاشاره، به‌طور متوالی علل بسیاری از رویدادهای کشف و ثابت می‌شد که مَلت‌ها نه از گونه‌های پیچیده، و مواد استفاده شده نه از انواع سموم، بلکه غالباً مواد، ابزار و انگیزه‌های بسیار بسیطی موجب بروز ادعاهای بدحالی شده بودند. با این حال و برای حصول اطمینان تام، چنان یافته‌هایی به سایر مصادیق گزارش شده تعمیم داده نمی‌شد بلکه هر گزارش، به‌طور جداگانه و جدی مورد تحقیق و بررسی قرار می‌گرفت. به‌عنوان مثال نتیجه‌ی بررسی اولین حادثه‌ی اعلام شده (شهرستان نور) حاکی بود که یکی از دانش‌آموزان دختر، با هدف به تعطیلی کشاندن آموزشگاه، گاز فلفل در کلاس درس منتشر کرده بود. از همین دست نتایج پیرامون حوادث اعلام شده‌ی بعدی نیز حاصل می‌شد.

کلاً در ایجاد یا القای بدحالی در آموزشگاه‌های مختلف کشور ۵ دسته از عوامل کشف شدند که ذیلًا به اختصار مورد اشاره قرار می‌گیرند:

۱/۴- بمبک بدبو: بخشی از موارد گزارش شده مربوط به استفاده از عاملی است که از دیگر مواد با عطر و معروض شده است. این عامل که در بازار و به‌ویژه در سکوهای خرید و فروش اینترنتی به فراوانی وجود داشت، پس از استعمال در محیطها موجب پارکندن بوی نامطوبعی می‌شود و معمولاً برای شوخی و تفریح‌های ناسالم و نامتعارف مورد بهره‌برداری قرار می‌گرفت. در بررسی بازار خورد و فروش این مشخص شد که در بازه زمانی حدوداً سه ماهه، سیصد نفر اقدام به خرید آن کرده بودند که بلافاصله کار شناسایی خریداران مورد بحث آغاز، غالب آن‌ها شناسایی و افرادی که با کاربست آن‌ها، موجب ایجاد هراس شده بودند بازداشت شدند.

۲/۴- از دیگر موارد با عطر و معتمدی، بهره‌برداری از افشانه‌های اشک‌آور و گاز فلفل و نظایر آن در محیطهای آموزشی به قصد شیطنت، بازگوشی، دیگرآزاری و تعطیل نمودن کلاس‌ها بوده است. در این قبیل موارد نیز با کشف قوطی‌های افشانه و بازداشت عوامل استعمال آن‌ها، التهاب در محیط آموزشی فروکش کرده است.

۳/۴- در موارد متعددی وجود یک عامل بودار در محیط یا اطراف آن موجب ایجاد هراس شده است. از جمله مصادیق کشف شده که موجب گزارش به اورژانس، آتش‌نشانی، پلیس و انتقال به درمانگاه شده عبارتند از: پرکردن گاز خودرو با غیروهای سدتی و غیراستاندارد، قطع و وصل گاز شهری و نشتی مقداری گاز در محیط، آتش زدن ضایعات در زمین کنار مدرسه و انتشار دود در حیاط آن، استفاده از حشرکش، پارک نمودن تانکر حامل ته ماعدت نفتا کنار یکی از دبیرستان‌ها و بازگذاشتن درپچه‌های روی تانکر برای مردم تراکم گاز آن و مواردی دیگر از این قبیل.

۴/۴- در تعدادی از موارد مکشوفه، وجود اهداف ضدامنیتی و ضدمردمی احراز شده است. به‌این ترتیب که یک یا تعدادی از شیوه‌های پیش‌گفته با هدف ایجاد ناامنی یا دامن‌زدن به انگاره‌ی ضعف امنیت در کشور، ایجاد تنش‌ها و آشوب و اعتراض به‌منظور فیلم‌برداری و انعکاس به شبکه‌های فارسی زبان معاند و یا با هدف ایجاد تجمع در مقابل آموزشگاه‌ها صورت گرفته است. عوامل این قبیل موارد غالباً بازداشت و تحویل مرجع قضایی شدند.

۵/۴- عامل هراس‌جستی:

هراس‌جستی (هیستری جمعی) شکلی از اختلال روانزاد است که معمولاً از یک نفر شروع و به سرعت در جمعی از افراد منتشر می‌شود. این اختلال زمانی رخ می‌دهد که افراد یک اجتماع به‌طور همزمان تحت تأثیر یک محرک تنش‌زا واقع می‌شوند؛ حتی در پی این عارضه برخی علائم فیزیکی ناشی از تنش‌های ذهنی نیز بروز پیدا می‌کند و در حقیقت این افراد به‌طور ناگهانی

بیانیه وزارت اطلاعات پیرامون حوادث مدارس کشور

هیچ ماده سمی در کار نبود

وزارت اطلاعات پیرامون حوادث مدارس کشور بیانیه را منتشر کرد.

مواد سمی در هیچ‌یک از مدارس کشور پخش نشده است؛اما عوامل غیرسمی که موجب ایجاد هراس شده‌اند، به‌طور سهوی یا تعمدی در برخی از محیطهای گزارش شده استعمال شده است

ضدانقلاب بلافاصله هشتگ‌های حمله شیمیایی و حمله بیولوژیک را جایگزین هشتگ میرا شده کردند!

۴/۶- موضع‌گیری بیگانگان و سازمان‌های بین‌المللی

همچون همه‌ی غائله‌های مورد علاقه یا تولید شده توسط بیگانگان، در ماجرای مسمومیت‌های ادعایی نیز پس از آتش تهیه‌ی سنگین توپخانه‌های جنگ رسانه‌ای غربی و ابادی آن‌ها، مقامات و دیپلمات‌ها و سازمان‌های بین‌المللی دنباله‌رو آنان وارد ماجرا شدند. صرف نظر از ده‌ها مصادق حاصل از روش‌های جمع‌آوری پنهان که از پشت پرده‌های اقدامات و اظهارات آن‌ها در محافل خصوصی وجود دارد، صرف توجه به مواضع آشکار کانون‌های مورد اشاره نیز می‌تواند گویای ذوق‌زدگی از وقوع برخی رویدادهای مدارس و سوءاستفاده از آن‌ها باشد. به‌عنوان نمونه سفیر انگلستان در تهران ضمن اعلام ظاهری همدردی با خانواده‌های ایرانی، بلافاصله سریالی بودن مسمومیت‌ها را القاء و از «پایان ناپذیری بودن آن‌ها» خبر می‌دهد (... مسمومیت‌های سریالی که تمامی ندارد!).

نمونه دیگر، اظهارات وزیر خارجه‌ی آلمان بود که دلیل مسمومیت‌های ادعایی را «حملات با گاز شیمیایی» تشخیص و اعلام می‌نماید؛البته حافظه‌ی تاریخی مَلت ایران با تخصص دولت آلمان در تولید و بهره‌برداری از گازهای شیمیایی در تسلیحات نامتعارف و صدور آن برای یعنی‌ها در زمان حمله‌ی آن‌ها به ایران، کاملاً آشنا است.

از همین دست، قضاوت رئیس کمیته‌ی روابط خارجی مجلس نمایندگان رژیم صافیایی آمریکا است که او نیز عمدی بودن اتفاقات و گاز سمی بودن مواد را ادعا می‌نماید.

پارلمان اروپا در اسفند ماه گذشته با تصویب قطعنامه‌ای ضمن طرح اتهامات واهی و بی‌اساس علیه نظام جمهوری اسلامی ایران، «مسمومیت دانش‌آموزان دختر در ایران را به ساکت کردن زنان و دختران در ایران مرتبط دانسته» و آن‌را محکوم می‌نماید!

کمیساریای حقوق بشر سازمان ملل بر ضرورت «تحقیقات شفاف و مجازات عادلان مسمومیت دانش‌آموزان در ایران» تأکید می‌نماید، فارغ از این‌که مراجع قضایی ایران هر جایت‌کاری را محاکم و مجازات نمایند، همین دار و دسته‌ی ریاکار به حمایت از محکومان و جنایت‌کاران بر می‌خیزند. این قبیل اعلام نگرانی‌ها و همدردی‌های مُزورانه در حالی است که عوامل همه‌ی عملیات تروریستی گذشته علیه مَلت مظلوم ایران در خاک آمریکا، اروپا و کانادا حضور دارند و تحت‌الحمایه‌ی رسمی دولت‌های آن کشورها هستند. مضاف بر این، هم‌اینک و در ماجرای «مسمومیت‌های القایی مقامات غربی»، نیز عواملی در خاک کشورهای فوق‌الذکر زندگی می‌کنند که به‌صورت کاملاً آشکار و با آزادی کامل، روش‌های ایجاد مسمومیت و مصدومیت در مدارس دخترانه، دامن زدن به مدرسه‌هراسی، تلاش برای تعطیلی مدارس، می‌دهند و این اعمال مجرمانه رسماً به اطلاع رژیم‌های یادشده رسیده، اما بیشت نه تنها هیچ اقدام بازارنده‌ای به عمل نیاورده‌اند، بلکه مجرمین را هرچه جایزتر تحت حمایت مادی، معنوی و امنیتی خویش قرار داده‌‌اند.

۷- دختران و جمع‌بندی پایانی

۱/۷- نتیجه نهایی تحقیقات پیرامون موارد مجهولی که در ابتدا هدف گذاری شدند به این شرح است:

الف) مواد سمی در هیچ یک از مدارس کشور پخش نشده است؛ اما عوامل غیرسمی که موجب ایجاد هراس شده‌اند، به‌طور سهوی یا تعمدی در برخی از محیطهای گزارش شده استعمال شده است.

ب) در خصوص عوامل انسانی، افراد متعددی که متهم به کاربست مواد فوق‌الذکر بودند شناسایی، احضار یا بازداشت شدند و به تناسب تخلفات یا جرایم خود، مورد تذکر، تشکیل سابقه یا معرفی به مرجع محترم قضایی قرار گرفتند.

ج) قطعاً شبکه‌ی انتشار مواد مسموم کننده در کشور، وجود نداشته اما شبکه‌های متعدد در فضای مجازی (از داخل یا خارج از کشور) به تولید و انتشار مسلهات رسانه‌یی غربی (به‌ویژه فارسی زبان‌ها) که در چند ماه گذشته به اعتراض کشاندن اولیاء دانش‌آموزان، متهم‌سازی تعمدی نظام جمهوری اسلامی و افراد و جریانات معتقد به نظام، به تعداد قابل توجهی رذیابی و شناسایی شدند که چمگلی آن‌ها تحت تعقیب قرار گرفته یا خواهند گرفت. ۲/۷- نقش عاملی هراس‌ج جمعی در بسیاری از وقایع مورد نظر، انکار ناپذیر می‌باشد.

۳/۷- ایفای نقش دشمن در دامن‌زدن به غائله، کاملاً محرز و انکارناپذیر است. اعم از افراد، کانون‌ها، گروهک‌ها و حساب‌های کاربری و رسانه‌های جریان مسلط رسانه‌یی غربی (به‌ویژه فارسی زبان‌ها) که در چند ماه گذشته این موضوع را هدف و سوژه‌ی اصلی خویش قرار داده بودند؛ و نیز تعدادی از سالیسیون بیگانه و نهادهای خارجی و سازمان‌های بین‌المللی که نقش آتش بیار محرکه را ایفا کردند، هر یک حلقه‌یی از زنجیره‌ی جنگ ترکیبی را تشکیل دادند.

۴/۷- با توجه به مجموعه آثار منفی و مخرب موضوع مسمومیت‌های ادعایی بر جامعه به‌ویژه بر دانش‌آموزان و نونهالان کشور و اولیاء محترم آن‌ها و بر درس و تحصیل و تلاش‌های علمی کشور، اراده‌ی قطعی نظام بر برخورد جدی و بدون اغماض با عوامل دامن‌زننده به آن می‌باشد.

۵/۷- حق بی‌گرد قانونی افراد، گروه‌ها، رسانه‌ها و انسان‌رسانه‌های وابسته‌یی که در امتداد خط دشمنان مَلت ایران، اتهاماتی به نظام یا به افراد و جریانات بی‌گناه وارد کردند، محفوظ خواهد بود.

۶/۷- از آن‌جا که دشمنان ایران و اسلام در هر صورت و به هر شکلی دشمنی خود را بروز می‌دهند، از مردم شریف ایران، به‌ویژه از اولیای محترم دانش‌آموزان استدعا دارد که همچون گذشته، با حفظ آرامش و هوشیاری حداکثری، هرگونه موارد مشکوک را به ستاد خبری وزارت اطلاعات (۱۱۳) یا به سایر دستگاه‌های امنیتی و انتظامی کشور اعلام فرمایند.

حوادث